



Ikt. sz.: EUB-41/26-7/2020.
EUB-16/2020. sz. ülés
(EUB-52/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2020. november 2-án, hétfőn 10 óra 33 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	5
EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Unió 2020 utáni többéves költségvetése	
a) A Tanács rendelete a 2021-2017-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről [COM (2018) 322; 2018/0132 (APP)]	
b) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a tagállamokban a jogállamiság tekintetében fennálló, általánossá vált hiányosságok esetén az Unió költségvetésének védelméről [COM (2018) 324; 2018/136 (COD)]	
c) A Tanács határozata az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről [COM (2018) 325; COM (2020) 445; 2018/0135 (CNS)]	
d) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi és Migrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a Határigazgatási és Vízügyeszközre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról [COM (2018) 375; 2018/0196 (COD)]	
(Tájékoztató az aktuális helyzetről)	5
Tájékoztatók	6
Steiner Attila tájékoztatója	6
Dr. Adorján Richárd tájékoztatója	8
Dányi Gábor tájékoztatója	10
Kérdések, hozzászólások	11
Válaszok, reflexiók	15
Az ülés berekesztése	19

Napirendi javaslat

1. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Unió 2020 utáni többéves költségvetése
 - a) A Tanács rendelete a 2021-2017-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről [COM (2018) 322; 2018/0132 (APP)]
 - b) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a tagállamokban a jogállamiság tekintetében fennálló, általánossá vált hiányosságok esetén az Unió költségvetésének védelméről [COM (2018) 324; 2018/136 (COD)]
 - c) A Tanács határozata az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről [COM (2018) 325; COM (2020) 445; 2018/0135 (CNS)]
 - d) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi és Migrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a Határigazgatási és Vízügyeszközre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról [COM (2018) 375; 2018/0196 (COD)]

(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő:

Steiner Attila, az Igazságügyi Minisztérium európai uniós ügyekért felelős államtitkára

Dr. Adorján Richárd, a Pénzügyminisztérium helyettes államtitkára

Dányi Gábor, az Innovációs és Technológiai Minisztérium helyettes államtitkára

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke

Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Balczó Zoltán (Jobbik), a bizottság alelnöke
Csöbör Katalin (Fidesz)
Dr. Tiba István (Fidesz)
Juhász Hajnalka (KDNP)
Bana Tibor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Riz Gábor (Fidesz) Tessely Zoltánnak (Fidesz)
Dr. Tilki Attila (Fidesz) dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Tamás Csaba Gergely bizottsági főmunkatárs
Nyilas Dániel bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Steiner Attila államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Adorján Richárd helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium)
Dányi Gábor helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
Győri Enikő európai parlamenti képviselő

Megjelent

Gál Kinga európai parlamenti képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 33 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés munkatársait és köszöntöm a Gál Kinga európai parlamenti képviselő asszonyt, köszönjük szépen, hogy ismételten megtisztelt bizottsági ülésünket.

Tisztelt Bizottság! Első teendőnk a határozatképeség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív és az eseti képviseleti megbízás alapján jelentem, hogy bizottságunk határozatképes.

Második teendőnk a napirend megállapítása. Képviselőtársaim az elmúlt hétvégén megkapták az írásbeli előterjesztést. Egyetlen napirendi pontot szeretnénk megtárgyalni: egyeztetési eljárás az Európai Unió 2020 utáni többéves költségvetéséről. A napirendi pont előterjesztője Steiner Attila államtitkár úr, Adorján Richárd helyettes államtitkár úr és Dányi Gábor helyettes államtitkár úr - köszöntöm a napirendi pont előadóit -, egy rövid tájékoztatót hallgatunk meg az aktuális helyzetről. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e valakinek esetleg kérdése, véleménye a napirendi ponttal kapcsolatban. *(Balczó Zoltán jelzésére:)* Alelnök úr, tessék parancsolni!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Csak egy rövid technikai megjegyzés. Egy másik bizottsági üléssem lesz, ezért nem fogok tudni végig jelen lenni az ülésen, ezt szeretném bejelenteni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen, alelnök úr, tudomásul vettük.

Szavazásra teszem fel a napirendet. Ki az, aki támogatja a napirendi pont megtárgyalását. Kérem, szavazzanak. *(Szavazás.)* A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta a napirendet. Köszönöm szépen.

Engedjék meg, hogy tájékoztassam képviselőtársaimat, hogy a mai bizottsági ülésre vonatkozóan előzetesen és írásban jelezte távolmaradását Szél Bernadett és Oláh Lajos bizottsági tagunk, valamint Riz Gábor és Tilki Attila képviselőtársam most, ebben a pillanatban.

Tisztelt Bizottság! Arról is szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy az Európai Unió országai parlamentjei uniós ügyekkel foglalkozó bizottságainak konferenciája, a COSAC informális videokonferencia keretében vitatta meg 2020. október 29-én az Európai Bizottság első jogállamisági jelentését. Az eseményen az Európai ügyek bizottsága részéről Juhász Hajnalka bizottsági tagunk vett részt, aki felszólalásában hangsúlyozta, hogy Magyarország nagy jelentőséget tulajdonít az Európai Unió alapvető értékeinek a jogállamiságot is beleértve, ugyanakkor megjegyezte azt is, hogy az Európai Unió nem rendelkezik általános hatáskörrel a tagállami jogállamisági elvek érvényesülésének vizsgálatára. Köszönjük szépen a képviselő asszonynak.

EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Unió 2020 utáni többéves költségvetése

a) A Tanács rendelete a 2021-2017-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről [COM (2018) 322; 2018/0132 (APP)]

b) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a tagállamokban a jogállamiság tekintetében fennálló, általánossá vált hiányosságok

esetén az Unió költségvetésének védelméről [COM (2018) 324; 2018/136 (COD)]

c) A Tanács határozata az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről [COM (2018) 325; COM (2020) 445; 2018/0135 (CNS)]

**d) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi és Migrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a Határigazgatási és Vízüzemközre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról [COM (2018) 375; 2018/0196 (COD)]
(Tájékoztató az aktuális helyzetről)**

Tisztelt Bizottság! Akkor hozzákezdünk a napirendi pontunk megtárgyalásához: egyeztetési eljárás az Európai Unió 2020 utáni többéves költségvetéséről, tehát egy rövid tájékoztatást szeretnénk meghallgatni. Legutóbb, még a júniusi Európai Tanács-ülés után került sor hasonló meghallgatásra - csak emlékeztetem képviselőtársaimat -, mostanra pedig a Tanács és az Európai Parlament közötti egyeztetések zajlanak, jól tudjuk a sajtóból is, hogy leginkább arról, hogy az Európai Tanács júliusi megállapodását miként öntsék jogszabályi formába. A német elnökség egyik fő célkitűzése a 2020 utáni költségvetés és a Következő Nemzedék EU eszköz tárgyalásainak a lezárása. Az Országgyűlésben az egyeztetési eljárás immáron bő két éve tart, a Költségvetési és a Gazdasági bizottság a véleményét már korábban kialakította. *(Juhász Hajnalka megérkezik az ülésre.)* Ezért tisztelettel kérdezem a napirendi pont előadójától, hogy hol is tartunk most, mi vár ránk a következő hetekben, lesz-e előrehaladás ebben a dologban az Európai Unió törvényalkotói menetében. Erről kérnénk egy rövid, de velős tájékoztatót.

Tisztelt államtitkár úr, elsősorban önnek adom át a szót, utána pedig a kollégáinak.

Tájékoztatók

Steiner Attila tájékoztatója

STEINER ATTILA államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Már többször beszéltünk erről a témáról ebben a körben, úgyhogy a megállapodás főbb pontjaira, illetve azokra a pontokra szeretném felhívni a figyelmet, amelyek jelenleg is nyitva állnak az Európai Parlamenttel történő tárgyalásban. *(Csöbör Katalin és Győri Enikő megérkezik az ülésre.)*

Amiről most beszélünk, az az Unió elkövetkezendő hét évének a költségvetése, amelyben szerencsére - részben szerencsére - februárban az állam- és kormányfők még nem tudtak megállapodást elérni, ugyanis túl nagyok voltak a törésvonalak az egyes tagállamok között, viszont ahogy bejött a koronavírus okozta gazdasági válság, jelentősen át is kellett fésülni és át is kellett dolgozni az elkövetkezendő hét év költségvetését, és alapvetően a hétéves költségvetés kiegészül egy teljesen új eszközzel, ahogy az elnök úr is említette, a Next Generation EU névre keresztelt eszközzel, amely alapvetően azt jelenti, hogy az Európai Unió közösen fog eladósodni és hitelt felvenni 750 milliárd euró értékben, és ennek a tőketörlesztése 30 évig fog tartani, úgyhogy egy nagyon-nagyon hosszú távú elköteleződésről beszélünk, amikor a mostani csomagról van szó, nem csak az elkövetkezendő hét évről beszélünk. Szerintem egy nagyon fontos alapelv, amikor erről a csomagról tárgyalunk, hogy erre mindig emlékeztessük a tárgyalásba bevont feleket, illetve a döntéshozókat.

A csomag kapcsán Magyarország számára nyáron az állam- és kormányfői csúcson egy nagyon kedvező megállapodás született, ahol nagyon sokat sikerült javítani Magyarország nettó pozícióin, ugyanis az utolsó tárgyalási körökben sikerült még 3 milliárd euróval növelni a kohéziós borítékot, így a magyar kohéziós allokáció meg fogja haladni a 20 milliárd eurót - ez alapvetően a Magyarország számára elérhető forrásoknak körülbelül a jó kétharmadát teszi ki. A másik legfontosabb elem pedig a mezőgazdasági forrásokhoz való hozzáférés, itt is több mint 10 milliárd eurós nagyságrenddel számolhatunk az elkövetkezendő hét évben. Ehhez jön még hozzá egy több mint 6 milliárd eurós várható allokációnk a Next Generation EU csomagból, illetve egy körülbelül 10 milliárd eurós nagyságrendű hitelcsomag, amelyet fel tudunk venni, ennek azonban hitel formája van, ez nem egy vissza nem térítendő támogatás. Nagyjából ezek a főbb sarokpontok.

Magyarország szempontjából tehát egy nagyon kedvező megállapodást sikerült elérni, és emiatt nekünk nagyon fontos, hogy ez a megállapodás megfelelően tükröződjön a szektorális jogszabályokban, ami igazából magát az MFF-et teszi ki. Itt 44 szektorális jogszabályról beszélünk, az egyes fejezetek le vannak bontva a különböző szektorális jogszabályokban, és ezeknek a tárgyalása folyik most az Európai Parlamenttel intézményközi tárgyalások keretein belül.

Itt kiemelném az MFF-rendeletet mint egy kiemelt dossziét, illetve a sajátforrás-határozatot, ugyanis ezekben a jogalkotási eljárásokban van a tagállamoktól egyhangúságra szükség, illetve az Európai Parlamentnek jóvá kell hagynia az MFF-rendeletet, a sajátforrás-határozat esetében viszont csak egy véleményt alkot az Európai Parlament, azt a nemzeti parlamenteknek kell majd ratifikálniuk. Itt nagyon fontos lenne, hogy ez a nemzeti ratifikáció is mihamarabb megtörténjen, hiszen amíg nem ratifikálták a nemzeti parlamentek, addig ezt a 750 milliárd eurós hitelt nem tudja felvenni az Európai Unió, így értelemszerűen nem is tudja a tagállamok részére eljuttatni, holott az lenne az egész csomagnak a lényege, hogy a tagállamok mihamarabb részesüljenek ebből a pluszforrásból.

Kezdetben mi is elleneztük ezt a konstrukciót, mert úgy gondoljuk, hogy lehetőség szerint nem hitelalapon kellene megoldani az előttünk álló kihívásokat, azonban mi is beláttuk azt, hogy jelenleg más eszköz nem áll rendelkezésre, az uniós költségvetésben egyszerűen nincsen pluszforrás, emiatt azért, hogy a gazdaság helyreállítása tényleg mihamarabb megkezdődhessen Európában, a magyar kormány is úgy döntött, hogy támogatni fogja a teljes konstrukciót.

Jelenleg a német elnökség az, amely a Tanács nevében az Európai Parlamenttel tárgyal, és a jelenlegi fázisban úgy tűnik, hogy alapvetően két nagy vitás kérdés maradt még az Európai Parlamenttel. Az egyik, hogy az Európai Parlament nagyobb főösszeget szeretne az MFF-re vonatkozóan. 1074 milliárd euróról beszélünk, és ezt szeretné még 39 milliárd euróval megemelni az Európai Parlament, ami nagyon sok tagállam számára egy abszolút vörös vonalat jelent, ugyanis patikamérlegen került kimérésre az, hogy melyik tagállam melyik programból milyen mértékben tud részesedni, és ha ezen bármit megváltoztatunk, ha bármilyen kis összeget is elmozdítunk, akkor az azt jelenti, hogy ez a nagyon kényes egyensúly, amelyben megállapodtak az állam- és kormányfők, teljesen felborul. Emiatt a Tanács nagyon keményen ragaszkodik ahhoz, hogy a főösszegben érdemi emelést nem lehet elérni, maximum a különböző tartalékok átcsoportosításával lehet kisebb kozmetikázást elvégezni, de ez maximum egy 10 milliárd eurós elmozdulást tesz lehetővé. Az Európai Parlament igényei viszont irreálisak ebben a helyzetben, és mi azt gondoljuk, hogy mi sem támogatnánk azt, hogy azok a zászlóshajóprojektek, amelyeket az Európai Parlament meg szeretne emelni, ezek főleg központi kezelésű programok, amelyekben Magyarország részesedése elég alacsony, ezért mi is azt mondjuk, hogy itt veszélyeztetjük a teljes megállapodás

előrehaladását, és itt ezt az Európai Parlamentnek el kéne engednie. De abszolút a német elnökség kezében vagyunk a tárgyalások folyamán.

A másik kulcskérdés az uniós költségvetésnek a jogállamisággal való összekötése. Itt még nyitottak a tárgyalások, nem látjuk, hogy mi lesz a végső megállapodás, a magyar kormányzat pozíciója viszont továbbra is egyértelmű: mi nem szeretnénk se többet, se kevesebbet, mint hogy a nyári állam- és kormányfői megállapodásban foglaltak kerüljenek részletesen kidolgozásra a szektorális jogszabályban. Véleményünk szerint a nyári következtetések teljesen egyértelműek abban, hogy szétválasztjuk a jogállamiság és az uniós költségvetés védelmének kérdését, egy mondatban a következtetések is hivatkoznak a jogállamiságra, mint egy nagyon fontos alapértékre, viszont utána már egy költségvetés-védelmi kondicionalitásról beszélnek mint új mechanizmusról. Amit mi most látunk, illetve amit a hírekben is olvasunk, az az, hogy az Európai Parlament viszont szeretné ezt a megállapodást úgymond felrúgni, és egy sokkal erősebb mechanizmus szeretne kialakítani, amely direktben összeköti a jogállamiság kérdéseit az uniós költségvetés kérdésével, és extrém esetben akár még meg nem történt kockázatok alapján is szeretné beindítani ezt az új mechanizmust, amit a magyar kormányzat egyértelműen ellenez, és mi úgy gondoljuk, hogy ez teljes összhangban van az Országgyűlés júliusi határozatában foglaltakkal, ugyanis az abban szereplő rendelkezéseknek véleményünk szerint megfelelt a nyári állam- és kormányfői megállapodás, ugyanis a kettőt nem kötötte össze, így elkerülhető az, hogy politikai eszköz váljon ebből az eszközből, amit teljesen önkényesen lehetne alkalmazni és beindítani, viszont a jelenlegi tárgyalások esetén az a kockázat áll fenn, hogy az Európai Parlament nem fogja ebben a formában elfogadni a tanácsi álláspontot.

Azt még hozzá kell tennem, hogy a német elnökség egy saját javaslattal állt elő, és ez alapján folynak a tárgyalások az Európai Parlamenttel. Mi úgy ítéljük meg, hogy már a német elnökség által kidolgozott javaslat is túlmegy az állam- és kormányfők által meghatározott mandátumon, úgyhogy mi is fokozott figyelemmel kísérjük, hogy a tárgyalások hogyan alakulnak. Ha jól tudom, ezen a héten most pont zöldhét van az Európai Parlamentben, úgyhogy nincsenek ülések, viszont várhatóan utána teljes erővel azon lesznek a képviselők és a tárgyaló delegációk, hogy előrehaladást tudjanak elérni ebben a kérdéskörben is.

Röviden ennyit szerettem volna összefoglalásképpen elmondani, és akkor átadnám a szót a kollégáknak.

Dr. Adorján Richárd tájékoztatója

DR. ADORJÁN RICHÁRD helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Én is tisztelettel köszöntöm a bizottságot! Egy kicsit talán operatívabb dolgokról fogok beszélni, és igyekszem én is rövidre fogni, ugyanis az Európai Parlament 2020. július 17-21-ei ülésén megszülettek az új sajátforrás-rendszerrel szóló magas szintű döntések, erről számolnék be röviden. A Pénzügyminisztériumhoz a kormányzaton belüli munkamegosztás szerint a sajátforrás-rendszer vizsgálata, előterjesztése, képviselete, illetve az úgynevezett nettó pozíciónak a meghatározása, számítása tartozik, ez utóbbiról is mondanék egy pár szót, hogy mi alakult ki az Európai Tanács júliusi döntéseként.

A sajátforrás-rendszer változásokon ment keresztül, tehát az előző hétéves ciklushoz képest fontos módosulások lesznek. Sorrendben, de nem a nagyságrend tekintetében mondanám az eltéréseket.

A vámok beszédési költsége az eddigi 20 százalékos értékről 25 százalékos szintre emelkedik. Ez a hatás önmagában nyilvánvalóan kedvező, azzal a hatással együtt viszont, hogy a GNI-alapú befizetés ez alapján nő, összességében a két hatás

eredője mégsem az. Önmagában a beszédési költségnek a növekedése, tehát ami a tagállamoknál marad, az egy nagyjából 22 milliárd forintos javulást eredményezne a hét év viszonylatában - mindig a hét évre és forintban fogom mondani, értelemszerűen az árfolyam nagyon befolyásolja az értékeket, illetve amit mondok, az minden esetben csak becslés, előrejelzés, tehát ezek nem fix számok, hanem amit a jelenlegi fázisban becsülni tudunk -, összességében tehát a GNI-alapú befizetés növekedésével együtt viszont már azt látjuk, hogy nagyjából 3,5 milliárd forint pozícióromlást eredményez, ami nem mondható nagynak, tehát majdhogynem azt mondhatnánk, hogy e miatt a változás miatt marad a pozíciónk.

Az áfaalapú forrás rendszere, maga a rendszer inkább egyszerűsödik, de érdemben nem változik, itt tehát nincs pozícióváltozás az előző ciklushoz képest.

Van egy új saját forrás, biztos önök is hallottak már róla, ez az újra nem hasznosított műanyag csomagolási hulladékon alapuló saját forrás, ami most kerül bevezetésre. Ezt több ok miatt nem támogattuk - talán emlékeznek, hogy a kettővel ezelőtti hasonló ülésen ezeket igyekeztem ismertetni -, elsősorban a regresszivitása miatt elleneztek ezt a javaslatot. Ennek a hatása egyébként elég jelentős, a hét év alatt mintegy 260 milliárd forintra tehető. Hogyha azt megint csak hozzávesszük, hogy a GNI-alapú befizetéshez viszonyítjuk ezt, akkor ez egy körülbelül 117 milliárdos többletbefizetést a hét év viszonylatában, ami nagynak mondható. Az is elmondható, vagy fontos kiemelni, hogy természetesen egyrészt a kormány által elfogadott klíma- és természetvédelmi akciótervben szereplő intézkedések, másrészt egyéb, az Innovációs és Technológiai Minisztérium gondozásában lévő tervezetek fognak arra irányulni az elfogadásuk esetén, hogy ez a saját forrásból származó befizetésünk a jövőben csökkenni tudjon, magyarul vagy a megkeletkezett műanyag csomagolási hulladék mennyisége legyen kevesebb, vagy az újrahasznosítási aránya nőjön a jövőben, és akkor ehhez kisebb mértékű befizetés fog társulni.

Dánia, Németország, Hollandia, Ausztria és Svédország számára korrekció finanszírozásáról döntöttek, korrekciók az előző periódusban is voltak más rendszerben. Az új sajátforrás-rendszerben nagyjából 197 milliárd forintnak megfelelő eurót, a korábbi rendszerben 117 milliárd forintnak megfelelő eurót fizettünk be a költségvetésbe ilyen jogcímen.

Összességében elmondható tehát, hogy a műanyagalapú forrás bevezetésével és a korrekciók rendszerével is romlott a nettó pozíciónk. Ezek a romlások azért nem olyan horderejűek, hogy a megnyert pénzhez, tehát a kiadási lehetőségeinkhez képest ezek átrajzolták volna az egyébként a valóban - ahogy az államtitkár úr is mondta - sikeres nyári megállapodást.

Végezetül röviden arról szólnék, hogy a számításaink vagy előrejelzésünk szerint hogyan alakul a tagállamok sorrendjében a nettó költségvetési egyenlegünk. Hogyha csak az MFF-et néznénk - ennek a számításnak azért van indokoltsága vagy legitimitása, mert az RFF-nek vagy az Új Nemzedék eszköznek a bevételi lába nem tisztázott még, tehát hogy honnan és milyen eljáráson keresztül teremtődik meg az a bevételi láb, amellyel a kiadások megteremthetők az egyes tagállamok számára, tehát van helye annak, hogy az MFF-pozíciónkat külön vizsgáljuk -, ez a tagállamok között a negyedik helyre sorolna bennünket. Hogyha GNI-arányosan, tehát a fejlettségünkhöz vagy a megtermelt értékhez viszonyítjuk a nettó pozíció nagyságát, akkor ötödikek vagyunk a tagállamok között. Hogyha pedig az egy főre jutó nettó pozíciót tekintjük, akkor hatodikak vagyunk. Azt hiszem, hogy ez igen jónak mondható. Ha a helyreállítási csomagnak, tehát a Next Generation EU kiadásait is bele vesszük ebbe az ilyen módon újraszámolt nettó pozícióba, így tehát nem számolunk azzal, hogy ennek a bevételi lába majd hogyan és miként keletkezik, hiszen egyrészt - ahogy elhangzott a korábbiakban - ez a következő hétéves ciklus utáni évtizedeknek lesz a feladata, másrészt vannak

tervek arra nézve, de ezek messze nincsenek még nemhogy az elfogadás, de talán még a komoly megtárgyalás fázisában sem, hogy esetlegesen új saját forrásokat vezetnének be ezen kiadások tekintetében, hogyha tehát ezt a kiadási lehetőséget is beleszámítjuk, akkor a nettó pozíciónk a tagállamok között a hetedik helyre pozicionál, ez GNI-arányosan a hatodik helyet, az egy főre jutó pozíció tekintetében pedig a nyolcadik helyet jelenti. Azt hiszem tehát, hogy ilyen összevetésben is jó helyen állunk, hogyha a matematikát nézzük. Köszönöm szépen, én ennyit szerettem volna elmondani.

Dányi Gábor tájékoztatója

DÁNYI GÁBOR helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium): Köszönöm szépen. Én tényleg csak nagyon röviden szólnék, a kollégák már sok mindent elmondtak. Magukról a pénzügyi keretokről mondanék talán néhány kiegészítést és egy kis kontextust, hogy hol is tartunk. Ha megnézzük a megelőző két ciklust, hogy akkor mennyi pénz jutott kohéziós és agrárforrásokból Magyarországnak, akkor azt látjuk, hogy a '7-13-as, a '14-20-as és a '21-27-es ciklus egy folyamatosan csökkenő tendenciát mutat. Ez azért van, mert a teljes költségvetésen belül a közvetlen támogatások irányába mozdul el a költségvetés belső szerkezete, és kohézióra és agrártámogatásokra kevesebb jut. Hogyha tehát nem lenne a válság miatti extrabeavatkozás, akkor ebből a két eszközből, ahogy az államtitkár úr is mondta, körülbelül 30 milliárd euró jutna Magyarország számára - ez a jelenlegi ciklusban 36 milliárd euró, az azt megelőző ciklusban pedig 41 milliárd euró volt -, és akkor ezt egészíti ki az a teljes költségvetés háromnegyedét kitevő új forrás.

Azt látni kell, hogy a klasszikus MFF-en belüli kohéziós kiadásokból Magyarország részesedése körülbelül 6 százalék, tehát hogyha van 340 milliárdnyi kohéziós euró, abból körülbelül 6 százalék az, amely a magyarországi részesedés, míg ha ugyanezt megnézzük a Next Generation EU-ban, akkor ott 2 százalék a részesedésünk, egyértelműen látszik tehát, hogy az új források a déli országok irányába csoportosulnak, és azt a gazdasági helyzetet, amelyet valójában a kohézióknak kellene megoldania, azt kevésbé szolgálják.

Valójában a következő hét évben 11 eszközön keresztül fog tudni Magyarország forráshoz jutni, ebből a három legnagyobbat az államtitkár úr említette már az elején, tehát a kohéziós, az agrár- és az RRF-forrásokat, de ezen kívül ott vannak még a React-EU források, a JTM-források, a Health és egyéb eszközök, ezekkel együtt összességében a mi számításaink szerint, beleértve a közvetlen brüsszeli forrásokból Magyarország által elhozni tervezett összegeket is, körülbelül 50 milliárd euró körüli lehet az a bevétel, amit uniós támogatásokból a következő hét évben Magyarország realizálni tud; ez, ugye, jóval nagyobb, mint a korábban említett 36, illetve 41 milliárd euró, a mi számításaink szerint tehát az új eszközzel minden eddiginél több uniós forrás érkezik majd Magyarországra.

Hogy én is beszéljek néhány szót az országsorrendekről, szintén a kohéziós pénzeket figyelembe véve GDP, illetve gazdasági fejlettség alapján harmadikak vagyunk az országok listájában, a lakosság alapján pedig az ötödikek vagyunk az országok rangsorában, tehát az az utolsó napokban született megállapodás valóban egy markánsan jó pénzügyi megállapodás. Az összegéről már szó esett, az oka szerintem mindenki számára nyilvánvaló: az 50 százalékos fejlettségi szint alatt lévő megyékben élő lakosok számának köszönhető az, hogy ilyen pluszforrásokhoz jutottunk.

Én a források szerkezetéről körülbelül ezt a kiegészítést szerettem volna tenni.

A jogszabály tekintetében a fő jogszabály, a közös rendelet kilenc fejezetből áll, ennek a kilencfejezetű rendeletnek három fejezete van olyan szakaszban, hogy a trilógus már megtörtént, és kvázi lezárult, a másik hat fejezet tárgyalása még folyamatban van, és emellett van számos szektorális jogszabály, ahogy az már

elhangzott az elején, amelyeknek a tárgyalása még szintén folyamatban státuszban van jelenleg. A mi meglátásunk szerint a német elnökség alatt, tehát idén szeretnénk, szeretnének elérni odáig, hogy a CPR minden fejezetében valamilyen végkövetkeztetésre lehessen jutni, és akkor a portugál elnökség idejére esne a formális jogi elfogadása ezeknek a szabályoknak.

A szabályok tekintetében - ahogy Adorján államtitkár úr is elmondta - több változás van a kiadási oldalon is, néhány fontosabbat megemlítenék. Korábban szó volt arról, hogy a felhasználás ütemét megszabó n+3 szabálynak hívták szabály szigorúbb lenne, és n+2 lenne, de sikerült azt elérni, hogy ez n+3 marad, az utolsó szakasz kétéves lesz, de az összes többi n+3-ként fog futni, ami egy fontos dolog szerintem a felhasználhatóság szempontjából.

A másik fontos dolog, amiről nem beszéltünk még, hogy a társfinanszírozási arány ugyanúgy 85 százalék lesz, a kötelező tagállami hozzájárulás 15 százalék és a Bizottságé a 85 százalék. Ez a tárgyalások alatt volt 70, 75 százalék, alapok között is megoszlott, tehát ott jóval nagyobb összegbe került volna Magyarországnak felhasználni az uniós forrásokat, míg a tárgyalás végén a jelenlegi szintet sikerült elérni.

Az előlegszabályok viszont romlottak, tehát ez az az előleg, amelyet az Európai Bizottság a tagállamok számára biztosít arra, hogy likviditása legyen az országoknak a saját programjaikat finanszírozni; ez jelentősen csökkent, ez 0,5 százalék lesz majd most. Illetve néhány rugalmassági szabály viszont cserébe növekedett, tehát az alapok közötti mozgás tekintetében növekedtek a rugalmassági szabályok.

Beszéltünk arról, hogy a pénzek felhasználásának a megkezdéséhez feljogosító feltételeket szab a jogszabály, ugyanúgy, ahogy a jelenlegi időszakban is. Ezek a feljogosító feltételek négy horizontális feltételből és számos szektorális feltételből állnak, ez nyilván attól függ, hogy ki milyen tartalmú programokat kíván végrehajtani, és ezeket folyamatosan kell majd biztosítani, illetve fenntartani - ez is egy változás az előző időszakhoz képest.

Számos egyéb jogszabályváltozás van még, de ezekre nem térnék ki, mert szerintem az a felhasználás idején lesz majd talán fontos és érdemleges. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük szépen az államtitkár urak beszámolóját.

Tisztelt Bizottság! Megnyitom a vitát. Engedjék meg, hogy Gál Kinga képviselő asszony mellett köszöntsem Győri Enikő európai parlamenti képviselőnk, bizottságunk első főtanácsadóját! A vitát megnyitom. Akinek kérdése van, kérem, jelezze. *(Jelzésre:)* Elsőként Balczó alelnök úr, utána pedig Hajnalka következik. Tessék parancsolni!

Kérdések, hozzászólások

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Az újonnan jötteknek szeretném elmondani, hogy egy másik bizottsági ülés lesz, ezért is jelentkeztem elsőként, és nem udvariatlanság, hogy az esetleges válaszokat nem hallgatom meg. Mindenekelőtt köszönöm a tárgyszerű beszámolókat. Steiner Attilától már megszokhattuk, hogy mindig abszolút felkészülten, tárgyszerűen foglalja össze a mondanivalóját, és a válaszai is megfelelnek ennek.

A vita, hogy Magyarországnak, Orbán Viktornak milyen forrásokat, milyen összegeket sikerült elérnie, részben pártállástól függ. A csúc után azt hallottuk, hogy Orbán Viktornak egymagának 3 milliárd euró többletet sikerült kiharcolnia az utolsó pillanatban, voltak olyan ellenzéki állásfoglalások, amelyek azt mondták, hogy micsoda hatalmas összegeket veszítettünk itt. Én úgy ítélem meg, hogy figyelembe véve azokat a hátrányos változásokat főleg az MFF-ben, amelyek bekövetkeztek, Magyarország jó

eredményt ért el, nyilván annak köszönhetően, hogy Magyarországgal azonos, hasonló helyzetben még elég sok ország volt ahhoz, hogy egy változást el lehessen érni, amit aztán az algoritmus számszerűen kidobott, nekem ez a véleményem.

Amit viszont kérdezni szeretnék, az az, hogy abban a bizonyos országgyűlési határozatban, amelyről elhangzott, hogy sikerült a jogállami kritériumot, ezt az Országgyűlés által adott előírást, feltételt Orbán Viktornak teljesítenie, elérnie, ahogy az szerintem igaz, fellazítani sikerült, vagy felvizezni, ahogy az angol szót fordítjuk, de valójában azért folyik ebben még most is vita, mert valamilyen szinten ennek a kritériumnak mégiscsak eleget kell tenni, és annyit hadd tegyek hozzá, hogy azért nemcsak az Európai Parlament tűnik elkötelezettnek egy viszonylag határozott kritérium- és feltételrendszer iránt. Zupkó Gábor, az Európai Bizottság nagykövete volt itt nálunk az előző alkalommal, és kiosztotta azokat a slide-okat - ha jól tudom, így mondják - kinyomtatva, amelyeken az Európai Bizottság elnökének, von der Leyen asszonynak az elkötelezettsége látható, amely kapcsolódik az Európai Bizottság programjához, illetve az értékelő beszédéhez, és én rá is kérdeztem, hogy milyen eszközökkel tudja ő kategorikusan vállalni, hogy ezeket a jogállami kritériumokat teljesíteni fogják. Ezzel csak arra akartam utalni, hogy ez még folyamatban van.

Hadd tegyem hozzá, hogy jómagam, illetve a Jobbik nem azt szeretné, hogy ezek a kritériumok végül úgy valósuljanak meg, hogy Magyarországot súlyos anyagi veszteség érje az EU-források tekintetében, hanem azt, hogy ennek a veszélyét, a realitását felismerve bizonyos kérdésekben változtasson. Az Európai Unió polgárait leginkább a pénzek felhasználásának a módja és annak megkérdőjelezhető tisztasága irritálja, emlékeztetek arra, hogy Magyarország konvergenciaprogramjához az Európai Tanács, tehát a Tanács, nem az államfők tanácsa, olyan megjegyzéseket fűzött, amelyek szerint egyértelműen úgy látja, hogy itt nagyon sok javítandó van a források felhasználása terén; azzal egyetértek, hogy semmiképp nem a jogállami kritériumok megsértésének a veszélye esetén, bármi történjen, amit azért jogosnak tartok a demokrácia iránt esetleg érzékeny európai vezetők és lakosság részéről is. Itt két példát hadd említsek meg, mert álszent sem akarok lenni, hogy úgy ítélem meg, hogy minden rendben van. Az egyik ilyennek tartom azt, ami a sajtóban létrejött, a Közép-európai Sajtó és Média Alapítványnak a hatalmas koncentrációja, ami bizonyos jogszabályi kötelezettség alól kivonva jöhetett létre. A másik ilyen példa a Kúria elnökének az olyan módon való kinevezése, hogy az arra hivatott tanácsadó, illetve véleményformáló testület, az Országos Bírói Tanács 14 tagjából 13-an ellene szavaztak, nyilván azért, mert a megfelelő, addig létező és jogos kritériumoknak, a bírósági tárgyalási és bírói gyakorlatnak nem felelt meg, és ezt egy olyan törvénymódosítással sikerült megkerülni, mint ahogy, nem tudom, a fekete lyukon lehet hirtelen átkerülni egy másik világba. Ez tehát több annál, mint hogy az igazságügy tagállami hatáskör, mert figyelembe véve a kinevezettnek a múltját, az ügyészség vezetőjével való szoros kapcsolatát, megkérdőjelezi a hatalmi ágak szétválasztását is.

Itt befejezem, csak azt jelzem, hogy vannak azért jogos felvetések, miközben rengeteg olyan kérdést is felvetnek, elismerem, jogállami kritériumként, amelyek nem azok, és teljesen elismerem, hogy ez a nemzeti hatáskörbe való beavatkozás.

Amit még szeretnék megkérdezni, az azzal kapcsolatos, hogy Kövér László azt fejtette ki ennek a bizonyos országgyűlési határozatnak a vitájában, hogy ez a Next Generation csomag tulajdonképpen teljes egészében csak a déli államok megsegítésére kell, Magyarországnak erre nincsen szüksége, különösen arra a részre nincs, amelyet, ha jól tudom, a tagállamok önállóan vesznek fel. Annak a veszélyét, hogy vajon mennyi lesz itt a végső szaldó, azért is nehéz ma megmondani, mert nem tudjuk ennek a Next Generation programnak a teljes lefutását, azt sem tudjuk, hogy bekövetkezik-e egy államnak a csődje, amely az államcsőd esetén nem tud részt venni a közösen felvett

hitel törlesztésében, és akkor az a többire hárul, elismerem tehát, hogy ez egy nagyon nyitott kérdés. A kérdésem az tehát, hogy mivel ennek a tagállam által saját törlesztésre felvett hitelnek is, úgy látom, nagyon szigorú felhasználási feltételei vannak - mondok egy példát: nem tudjuk visszaforgatni az adósságtörlesztésbe, mert meg vannak szabva a feltételei -, vajon akkor a Kövér László által említett felfogásnak, hogy erre nekünk nincs szükségünk, hogy akar a kormány feltehetőleg ebben a kérdésben dönteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak szeretném jelezni képviselőtársaimnak, hogy a napirendi pont az Európai Unió 2020 utáni többéves költségvetése.

Juhász Hajnalka következik. Tessék parancsolni!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Steiner Attila államtitkár úrnak és a két kollégának is nagyon szépen köszönöm a beszámolót. Én azzal kapcsolatban szeretném az államtitkár urat kérdezni, hogy mi a helyzet vagy mi a lehetséges forgatókönyv abban az esetben, hogyha várhatóan nem hagyja jóvá az Európai Parlament az állam- és kormányfők kiemelkedően fontos júliusi megállapodását, és, alelnök úr, bár lassan távozik, azért azt gondolom, ennek is témája az a kérdés, hogy az Európai Bizottság, amely a szerződések őre, abszolúte túllép a saját hatáskörén, hiszen nincsen egységes rule of law, jogállamisági fogalom az Európai Unióban jelenleg, és sem az Európai Unióról szóló szerződés, sem az Európai Unió működéséről szóló szerződés nem hatalmazza fel az Európai Bizottságot és a Parlamentet ilyen irányú hatásköri elmozdulásra. Azt gondolom - visszatérve a kérdéshez -, hogy a júliusi megállapodás, amelyet az állam- és kormányfőknek sikerült megkötniük, kiemelten fontos, és ennek függvényében ennek a fajta jóváhagyásnak a hiánya mennyire lassíthatja vagy késleltetheti a folyamatot, tehát mi az esetleges forgatókönyv? Köszönöm szépen. *(Balczó Zoltán távozik az ülésről.)*

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Több kérdést nem látok.

Tisztelt Államtitkár Urak! Engem is érdekel, mivel európai parlamenti képviselőink is itt vannak, hogy az Európai Parlament az Európai Tanács megállapodását követően kevésnek ítélte a 2020. július végi állásfoglalásában, és üdvözölte ugyan a Következő Nemzedék EU eszköz elfogadását, de nem ért egyet az MFF jövőorientált programjainak a megvágásával. Ugye, az Európai Parlament kilátásba helyezte, hogy a jelen formájában nem fogadja el az állam- és kormányfők MFF-ről kötött politikai megállapodását, és a képviselők amiatt is sajnálkoztak, hogy megítélésük szerint az alku jelentősen meggyengíti a jogállami feltételrendszert. Én elég nehezen tudom elfogadni azt, hogy még ők vádolnak bennünket. Nehéz a körtét az almával összehasonlítani, és egy szüretben leszedni mind a kettőt, hiszen arról is szó van, hogy a Next Generation csomag elsősorban - ahogy Juhász Hajnalka képviselőtársam is említette - a déli tagállamok számára fontos. Nehogy már mi legyünk az akadályozói annak, hogy ezeknek a bajba jutott déli tagországoknak a megsegítése időben megtörténjen! És az is kérdéses, hogy a német elnökségnek - amely megpróbált egyfajta kompromisszumot kötni részben a visegrádi négyek és egyes, az úgynevezett „fukar” tagállamok kérései között - mennyiben sikerül ezt év végére nyélbe ütni.

Én nem értem az Európai Parlamentnek az ágálását. Tudom, hogy az Európai Parlament, talán még inkább, mint a magyar parlament, egy politikai testület, ezzel tisztában vagyunk, ezzel nincs is probléma, azonban az Európai Parlamentnek is be kellene tartania az európai jogállamiságot mint olyat. Ahogy Hajnalka említette, a mi Bibliánk a szerződés, az európai szerződés, mi azt írtuk alá, annak alapján próbáljuk

meg tervezni a jövőnket is, és azzal totálisan szembemegy, hogy nincs pontos megállapítása a jogállamiságnak, és erről óriási viták folynak. Miért nem tartja tehát az Európai Parlament irányadónak az Európai Tanács 2020. júliusi ülésén létrejött megállapodását? Van-e valami esetleges más alku?

A másik kérdésem az - az 1850 milliárd eurós keret egy óriási összeg, ahogy hallottuk -, hogy miként biztosítható az új források felhasználásnak célhoz kötöttsége, hiszen, ahogy hallottuk, a helyreállítási alap mintegy felét például zöld- és digitális célokra kell majd felhasználni, és az egyes alapok felhasználási szabályai esetében milyen főbb változásokra számíthatnak majd a kedvezményezettek?

A dolgok jelenlegi állása szerint Magyarország jól áll, és összehasonlítva az elmúlt két hét éves ciklus eredményeit, hál' istennek ez a hol negyedik, hol harmadik, hol ötödik, hatodik hely egy mások által is irigylésre méltó hely, ahogy szokták ezt aposztrofálni. Tudom azt, hogy vannak tagországok, amelyeknek ez fáj, és számomra az is megdöbbentő, hogy vannak olyan ellenzéki európai parlamenti képviselők Magyarországról is, akik pozíciórontás szempontjából - nem tudok mást mondani - arra törekcsenek, hogy ez a büdzsé kevesebb legyen, hogy ezzel is büntessék Magyarországot, mert nem vagyunk jó tanulói az Európai Uniónak, mondják ők. Tisztelt államtitkár urak, hogyan látják ezt a helyzetet?

(*Győri Enikőnek:*) Most látom, hogy jelentkezett közben, elnézést kérek, nem figyeltem eléggé. Győri Enikő európai parlamenti képviselő kért szót, és akkor utána visszaadom a szót az államtitkár uraknak.

GYŐRI ENIKŐ európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen, elnök úr, és nem ön nem vett észre engem, hanem én jelentkeztem későn; inspirálóak voltak a gondolatai, és ezért úgy döntöttem, hogy akkor szólok, hogy néz ki ez most a Parlamenten belül, az államtitkár úr úgyis kapott erről kérdést, de ő a kormányoldalról talán kevésbé tudja, illetve természetesen tudja, hogy ott mi folyik, csak elmondanám, hogy én ezt belülről mégis hogy látom.

A Parlament ambíciói határtalanok, ez mindig így is volt, és ez valahol rendjén is volna, csak azért én is azt gondolom, hogy az ambícióknak is kellene hogy legyen egy reális határa. Gál Kinga tudna többet mesélni arról, hogy a korábbi Parlamentek mennyiben voltak reálisabbak, én úgy látom - ugyan jó pár évig nem voltam ott -, hogy ez a Parlament sokkal kevésbé reális, mint a korábbiak voltak. Ezt egy kicsi példán keresztül hadd illusztráljam! A Néppártban én vagyok az árnyék-jelentéstevője az InvestEU programnak, az egy kicsike szelete ennek az egész 1850 milliárdos óriási összegnek, ez lenne a Juncker-tervnek a továbbvitele, komoly, stratégiai jelentőségű beruházásokat tagállami társfinanszírozással, főleg fejlesztési bankok konstrukcióin keresztül egy multiplikátor hatással, tehát hogy nemcsak azzal az összeggel, amit ez a költségvetés előirányoz, hanem azt befektetve, megtámogatva garanciavállalásokkal tényleg egy eléggé komoly fejlesztési pluszt lehetne ezzel elérni jövőorientált beruházásokra. Ennek a jogszabálynak... Ugye, a Bizottság egy jóval magasabb összeggel indult, az Európai Tanács azt elég drasztikusan visszavágta, a Parlament az Európai Tanács által eldöntött, olyan 20 milliárd körüli garanciaösszeg helyett egy 90 milliárdosat kér. Na most, ezt a két számot csak arra használom, hogy bemutassam, hogy nem arról van szó, hogy akkor egy kicsit próbáljunk meg megemelni bizonyos fontosnak tartott területeket, hanem, ha jól számolom, ez a négy és félszerese annak, amelyről az európai tanácsi megállapodás szólt, és ezt nem öt ablakba tennék és osztanák, hanem hatot csinálnának, tehát egy sokkal kisebb összeget osztának egyébként többfelé, mert a Bizottsághoz képest így az Európai Tanács a kevesebb pénz mellett döntött.

A másik, ami szerintem aggasztó - és ez is inkább csak megjegyzés és figyelemfelhívás, mintsem kérdés lenne -, hogy a jogállamiság-történet, amelyről most már elég sok szó esett, és nem szeretnék nagyon belemenni, mindenhol megjelenik, a szektorális jogszabályokban is. Ugye, van az az általános megfogalmazása még a Bizottságnak, hogy a jogállamiság általános hiányosságai esetén legyenek következmények. Na most, én próbáltam hatni európai parlamenti képviselőtársaimra, hogy hogyan gondolják, hogy pénzügyi következményeket lehet fűzni általános hiányosságokhoz. Szerintem ez egy jogi nonszensz, és semmilyen bíróság előtt nem állna meg, ez nem tisztességes eljárás, márpedig a nem tisztességes eljárásnak nem lehet köze a jogállamisághoz. A képviselők viszont nagy politikai lendülettel azon vannak, van egy versenyfutás, hogy ki tud még durvább megfogalmazást betenni jogállamiság-kritériumként egyéni módosító indítványokkal. Most már tehát olyan, tényleg azt kell mondjam, eszement ötletek jönnek, mint például hogy ezekre az általános hiányosságokra 25 százalékos forrásvisszatartást tegyünk, s a többi. Tehát van egy eszkaláció. Ahogy a Parlamentben van egy eszkaláció a zöldvállalások terén, hogy ki tud nagyobb számot mondani mindenféle hatástanulmány és tudományos megalapozottság nélkül, van egy jogállamiság-eszkaláció is, ami sajnálatos, mert pontosan a jog talaján kellene állni, és egyre inkább azt látom, hogy ez a Parlament képtelen, és nem is akar a jog talaján állni, tehát nagyon súlyos a probléma. Ezt csak egy kicsit háttérként mondtam el.

A jogszabályok tárgyalása folyik. Vannak, amelyek már trilógus fázisba érnének, de például a múlt heti szavazáson is nem ment át a trilógus engedélyezésre, plenárisra kerül, a plenárison a relatív baloldali többség egyébként egyre többet bele fog tudni tenni ezekből a kevésbé reális - és akkor most nagyon udvarias voltam - célkitűzésekből, ami még inkább meg fogja nehezíteni a trilógusokon a tárgyalásokat. Úgyhogy én erősen aggódom, hogy mikor lesz itt minden építőkocka a helyén.

Ami az én kérdésem lenne - mert azt Hajnalka már kérdezte, hogy mi van akkor, ha nincs megállapodás -, hogy ez a tizenkettedelés, hogyha nincsen költségvetés, mert hogyha nincs hétéves költségvetés, akkor jövő évi költségvetés sem lehet, hiszen az már az új periódus alapján indulna, az magyar szempontból milyen. A másik kérdésem pedig inkább már a tervezésre vonatkozna - ugye, az államtitkár uraktól elhangzott, hogy soha nem állt rendelkezésre ennyi forrás -, hogy a kormány a tervezéssel hogy áll, és ott milyen határidők vannak. Értem, hogy nehéz, hiszen még nincsenek uniós jogszabályok sem, de a kormány saját maga milyen határidők mentén dolgozik az egyes programok tekintetében, és ezek mikor lesznek megismerhetőek? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Akkor visszaadom a szót az államtitkár uraknak. Tessék parancsolni!

Válaszok, reflexiók

STEINER ATTILA helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Igyekszem sorban haladni, és akkor a végén átadnám a szót a kollégáknak egy-két speciális szakterületnél.

Az alelnök úr említette a magyar eredményeket a maratoni tárgyalások eredményeként. Itt azért azt szeretném kiemelni, hogy az utolsó körben Magyarország volt az, akinek milliárdos nagyságrendű új forrásokat sikerült pluszban elhoznia. Különböző kisebb ajándékok száz-kétszáz millió euró nagyságrendben más tagállamok számára is kiosztásra kerültek még az utolsó körben, Magyarország esetében azonban sikerült átvinni azt az érvet az utolsó körben, hogy az elfogadhatatlan, hogy pont annak a tagállamnak a számára vágjuk meg a legnagyobb mértékben a kohéziós forrásokat, ahol a lakosság több mint 50 százaléka az uniós fejlettségi szint 50 százaléka alatt

helyezkedik el, akkor a kohézió miről szól? Szerintem ez az érv nagyon jól ült, és ez volt az, aminek az alapján a miniszterelnök úr azt a plusz 3 milliárd eurót ki tudta harcolni az utolsó pillanatban. Úgyhogy ez egy abszolút nagy eredmény, hogyha megnézzük, hogy a többi tagállam mennyi pluszforrást tudott elhozni az utolsó tárgyalási körben.

A jogállamiság kapcsán az alelnök úr említette az Európai Bizottság elnökét is, illetve az ő alapelveit. A State of the Union beszédben a Bizottság elnök asszonya teljesen egyértelmű volt, ő is az uniós költségvetés védelméről beszélt, és nem kötötte össze ezt az eszközt a jogállamisággal, úgyhogy teljes mértékben egyetértünk az Európai Bizottság elnökével ebben a kijelentésében. Szeretném világossá tenni azt, hogy alapvetően már most is rengeteg eszköze van az Európai Uniónak mind az uniós költségvetés védelmére, mind a jogállamiság védelmére. A jogállamiság esetében az alapszerződések definiálják az eszközöket, van egy 7. cikk, van a 7. cikkes eljárás, illetve vannak a kötelezettségszegési eljárások, amelyeket az Európai Bizottság minden tagállammal szemben előszeretettel alkalmaz, és van annak egy eljárási rendje, hogy hogyan folytatjuk le a vitáinkat ennek az eljárásnak a keretein belül, de ez minden tagállam esetében ugyanígy van. Emellett vannak az uniós költségvetés védelmét szolgáló eszközök is, az Európai Bizottság bármikor felfüggesztheti a források átutalását, hogyha rendellenességet lát, és ezzel az eszközzel szokott is élni a mai napig is. Úgyhogy ezek az eszközök már megvannak.

A magyar kormány álláspontja az, hogy az uniós költségvetés védelmét természetesen még erősíthetjük, ez nekünk is érdekünk, ugyanis mi is nagyon jelentős összegeket fizetünk be minden évben az európai uniós költségvetésbe, ahogy azt Adorján helyettes államtitkár úr is elmondta, és nekünk is érdekünk, hogy azt más tagállamok is jól költse el, úgyhogy erről lehet szó, és erre adtak felhatalmazást az állam- és kormányfők a nyári csúcstalálkozón.

Azt is szeretném még kiemelni, hogy nagyon fontos számunkra, hogy ha bármilyen új jogállamisági eszközről beszélünk, akkor értelemszerűen az az eszköz is teljes mértékben vegye figyelembe a jogállamiság alapelveit. Most arról beszélünk, hogy a meglévő kereteken kívül szeretnének egyes EP-képviselők és egyes tagállamok valamilyen újat létrehozni, de ennek megvan a maga eljárási rendje; ez akkor szerződés módosítást igényel. Erről lehet beszélni, de akkor az egy teljesen új eljárás.

Mi azt gondoljuk, hogy nagyon felelőtlen dolog ezt a kettőt így összekötni, ugyanis most, amikor látjuk, hogy Nyugat-Európában is és körülöttünk is minden tagállamban milyen meredeken ívelnek fel a járványügyi számok, nem biztos, hogy ennek a kérdésnek kellene dominálnia például az Európai Parlamentben a vitákat, és - visszatérve a Győri Enikő képviselő asszony által elmondottakra - nem intézményközi csatározást kéne most vívni, és azon erőszakoskodni, hogy hogyan lehet bizonyos intézmények hatáskörét növelni egy olyan kiélezett helyzetben, amikor emberéletekről van szó.

Abban én értelemszerűen nem szeretnék állást foglalni, hogy az Európai Parlament hogyan működik, illetve hogy milyen irányba megy, mert ezt a képviselő asszonyok sokkal jobban látják, viszont egyértelműen megfigyelhető egyfajta intézményközi hatáskörbővítésre való igény, és az uniós intézmények megpróbálják a járványügyi helyzetet erre kihasználni.

Juhász képviselő asszony kérdezte, hogy mi van akkor, hogyha nem lesz meg időben a megállapodás. Ez egy precedens nélküli helyzet lenne, és egy nagyon bonyolult eljárásra számíthatunk akkor, ami még talán jogszabályilag sincs teljes mértékben rendezve. Azt látjuk, hogy az uniós adminisztráció, illetve a mezőgazdasági pénzek kifizetése - ugye, ott van egy csúsztatás, egy elcsúszás időben - továbbra is tudna menni, itt a kollégák majd kiegészítenek, de alapvetően az Uniónak lennének bevételei is, ugyanúgy mennének tovább a mostani rezsimit szerinti befizetések, viszont egy

nagyon fontos változás lenne, hogy például a korrekcióban részesülő tagállamok korrekciói meg fognak szűnni. Úgyhogy az ő érdekük is az, hogy legyen egy megállapodás és legyen egy új sajtóforrás-határozat, nem csak a nettó haszonélvezők, a déliek számára nagyon égető ez a megállapodás. És akkor jönne az az egytizenkettedes rendszer, aminek kapcsán nagyon-nagyon sok bizonytalanság van, hogy ez hogyan működhetne a gyakorlatban, de erről szerintem a kollégák még tudnak további kiegészítést mondani. Köszönöm szépen.

DÁNYI GÁBOR helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium): Köszönöm. Én csak két vagy három dolgot mondanék. A jelenlegi pénzügyi garanciák kapcsán nem sokat beszélünk róla, de jelenleg az Európai Unió minden egyes teljesített magyar kifizetésből visszatart 10 százalékot az átutalásoknál, éppen azért, hogy legyen pénzügyi garanciája, hogy bármilyen szabálytalanság esetén korrekciókat tud végrehajtani. Ma tehát, ha kiküldünk egy számlát 100 forintról, akkor abból 90-et utal a Bizottság, és a pénzügyi év végén, amikor elszámolunk velük, akkor utalják át a maradék részt. Ennél erősebb garanciális elem nehezen képzelhető el, mint hogy eleve visszatartja a forrás egy részét éppen erre biztosítékként. Ez a jelenlegi időszakban az éves elszámolások rendszerével lépett be a szabályozásba mint pénzügyi garancia, és ehhez kapcsolódik a felfüggesztések kérdése és utána a korrekcióknak a rendezése.

A másik, amit szerettem volna elmondani, az RRF-nek a hitel részével kapcsolatos. A jelenlegi terveink szerint - és idejön akkor a terv kérdése is - mind a hitel, mind a vissza nem térítendő részét igénybe szeretné venni Magyarország ennek az új pénzügyi eszköznek. A hitel rész annyiban különbözik a vissza nem térítendő résztől, hogy azt a tagállamnak vissza kell fizetnie mint saját maga által felvett hitelt, de az egy AAA-s hitel lesz, amit az Európai Unió tagországainak a befizetése és közössége fog garantálni, tehát sokkal jobb pénzügyi helyzetben vehető fel ez a hitel, mint amit Magyarország jelenleg el tud érni, és mindaddig, amíg Magyarországon a bevételekhez képest többletkiadások vannak, azaz a hiányunk 1-2-3 százalék szokott lenni - most majd meglátjuk, mennyi lesz -, de a lényeg az, hogy amíg a kiadásaink nagyobbak, mint a bevételeink, és szükségünk van hitelre, mindaddig megéri, pénzügyileg racionális lépés egy AAA-s hitelt felvenni, és abból finanszírozni azokat a beruházásokat, amelyeket egyébként is finanszíroznánk, csak mondjuk állampapírból vagy egyéb uniós vagy világpiaci hitelből. Jelenleg tehát így néz ki, hogy a benyújtandó tervben, amely Magyarország helyreállítási terve lenne, abban mind a két összegre vannak beruházások, illetve reformok javasolva. *(Dr. Tiba István távozik az ülésről.)*

A tervezés kapcsán annyit tudok mondani, hogy nyár eleje óta a Bizottsággal heti szinten folynak egyeztetések az MFF-kérdéskörben. Első lépésként a partnerségi megállapodás tartalmában szeretnénk velük megállapodni, utána pedig az operatív programok tartalmában. A jelenlegi tárgyalásokat figyelembe véve azt tudom mondani, hogy év végére tervezzük, hogy a partnerségi megállapodás főbb elemeiben megállapodás születik, talán már a szövegezésében is, az operatív programok tekintetében pedig azt gondolom, hogy a jövő év I. negyedévé végére lehet olyan fázisba eljutni, hogy megvannak a megállapodások, tehát eldőlnek azok a kérdések, hogy miből mit és milyen módon lehet finanszírozni milyen indikátorral. Nyilván ezután van szövegezési és elfogadási procedúra, de maga a deal a PM tekintetében talán év vége körül, az operatív programok tekintetében pedig szerintem a jövő év I. negyedévében kialakítható lesz.

Az RRF tekintetében is be kell nyújtani a tagországnak egy tervet, ezen a dokumentumon is dolgozunk. Ennek a dokumentumnak az első verziója szerintem egy-két héten belül elkészül, és draft példányként ki tudjuk majd küldeni az Európai

Bizottságnak. Erre a benyújtási határidő '21. április 30-a, addig szeretnénk ennek a dokumentumnak a tartalmát is véglegesíteni, és akkor ezzel a két nagy tétel megvan. A vidékfejlesztésben pedig két év csúszás van, azt már az államtitkár úr is mondta, hogy a jogszabály most úgy szól, hogy a jelenlegi tartalommal megyünk tovább az új költségvetés terhére. Úgyhogy az ütemezés szempontjából itt tartunk. Köszönöm szépen, én ezt a három dolgot szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Dr. Adorján Richárdnak:)* Tessék parancsolni, államtitkár úr!

DR. ADORJÁN RICHÁRD helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen. Igazából csak kiegészítem vagy alátámasztom az államtitkár úr, az államtitkár urak által elmondottakat. Valóban, az uniós költségvetés bevételi oldala tud működni egy esetleges MFF el nem fogadás esetén is, gyakorlatilag ugyanazon szabályok mentén alakul, ahogy eddig is, azzal a különbséggel, amit az államtitkár úr is említett, hogy a korrekciós mechanizmus automatikusan megszűnik idén év végén, tehát azoknak az országoknak, amelyek korrekcióban részesülnének, elemi érdekük, hogy ez folytatódjék. Az más kérdés, hogy ha a '21. év során kerül elfogadásra az új uniós költségvetési ciklusra a költségvetés, akkor vélhetően majd január 1-jéig visszamenőleg kerülnek meghatározásra a saját források is.

Dányi helyettes államtitkár urat még egy ponton alátámasztandó, valóban, az a hitel, amit mi olyan módon vennénk fel, hogy azt az Európai Unió veszi fel valójában, az lényegesen kedvezőbb kondíciókkal rendelkezik vagy rendelkezne, mint amit a magyar állam saját jogon - egyébként szintén nem rossz kondíciókkal - fel tud venni. Ha egy egyszerű számtanpéldát elvégezzünk, akkor ha egy ezer milliárd forintos egyszeri hitelfelvétel esetén 2 százalékpont különbség van a két kondíció között, akkor az évi 20 milliárd forintos pozíció többlet, tehát ez egyértelműen megéri, feltéve természetesen, hogy olyan kiadásokra sikerül fordítania azt a magyar kormánynak - de a teljes kormányzat ezekben a hetekben és hónapokban ezen van -, amelyeket egyébként célszerű megcsinálnia, meg kívánja csinálni azokat a fejlesztéseket, beruházásokat, modernizációt, amit ezen programok keretében meg lehet és meg is kívánunk tenni. Ez tehát tulajdonképpen valóban egy nagyon olcsó forrás egyébként számunkra fontos fejlesztési kiadások mögé, ezért is döntött úgy a kormány, hogy él ezzel a lehetőséggel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár urak beszámolóját. Mi figyelemmel kísérjük azt, hogy hogyan alakul a hétéves pénzügyi keret, ez természetes, és reméljük, hogy a német elnökség alatt ennek a nagyobb részét le tudjuk zárni, hiszen mindenkinek ez az érdeke. Magyarországon nem fog múlni, és a magyar parlamenten sem fog múlni. Természetesen Kövér László házelnök úr elküldte a levelét az Európai Unió nemzeti parlamenti elnökeinek, felhívva a figyelmet arra, hogy tartsuk be az európai jogállamiság kritériumait, vagyis hogy fontos lenne, hogy az európai alapszerződésnek megfelelően járjanak el, tudniillik amennyiben nem ezt teszik, akkor a magyar parlament valóban meg fogja gondolni, hogy elkövessen-e törvényteleniséget azáltal, hogy belemegy az Európai Uniónak abba a politikai csatározásába, amely, én úgy hiszem, az egyes tagállamokhoz méltatlan.

Az Igazságügyi Minisztérium hetekkel ezelőtt megkezdte azt a konferenciasorozatot, amely az Európai Unió jövőjéről szól, és ebben - nem véletlenül - az egyik fő téma a jogállamiság kérdése volt. Több hozzászóló is elmondta, több előadó is említette, hogy tessék már nekünk akkor pontosan megmondani, hogy mit is jelent ez, hiszen mi annak alapján gondolkodunk, járunk el, ami rögzítve van a szerződésben,

és minden más - Győri Enikő képviselő asszony is említette - az Európai Parlament licitáló fantazmagóriája, és ez nem más, mint egyfajta gumibot, amellyel ütni kívánnak bizonyos tagországokat. És ott lóg ki a lóláb - ha már szabad ilyen képeket használni -, hogy a kettős mérce mindenütt látszik, van, ahol szemet hunynak bizonyos kritériumok kapcsán, akár az alkotmánybíróság létezése kapcsán, van, ahol ezt megemlítik, van, ahol nem, tehát nincs egységes kritérium, és amíg nem lesz egységes kritérium, addig nyilván harcolnunk kell a saját igazunkért is, hogy ha már a jogállamiságot például napirendre tűzik, üzenet az Európai Parlamentnek, akkor legalább hallgassák meg a magyar felet, azt, aki ez ügyben a legilletékesebb, Varga Judit igazságügy-miniszter asszonyt!

Harc van tehát, mi ebben a harcban, úgy hiszem, a szerződés szerint járunk el, ami miatt mi beléptünk az Európai Unióba, mi ahhoz ragaszkodunk, és reméljük, hogy a német elnökség alatt ez nyugvópontra kerül.

Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság következő ülésére előreláthatólag november 9-én, tehát jövő héten hétfőn 11.30-kor kerül sor ugyancsak ebben a teremben. A tervezett napirendi pontunk az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, itt kijelölt bizottságként a részletes vitát kell a házszabály alapján lefolytatnunk.

Az ülés berekesztése

Tisztelt Bizottság! Köszönöm az előadók és képviselőtársaim megjelenését. Az ülést bezárom. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 42 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese